

MAJCI

Tražila sam te cele noći,
Tražim te i danas, opet,
Al' ti se iznova spremaš poći,
Ni dozvati te, ni naći stope.

Tragovi tvoji još se vide,
Šum ti koraka – postojan,
Al' ne tičući zemlju, ti ideš,
Nit vode mutiš igde,
O nedostižna moja.

Sjaj fenjera, nalik velu,
Treperi niz reku celu,
Uzeti neću ruku ti vrelu
U ovu svoju osirotelu.

Peš da ti uhvatim sebe sokolim,
I otkidam parče zori.
O, znaš li koliko te volim,
Bar zbog mene – progovori!

Zemaljski je neznan jad?
Pa koje te to tuge sila
Usred noći vraća sad
Moskvi što te pregazila?

8. novembar 1952.

* * *

Čudnovat mužik kraj čuma stoji,
 Krivonog, razrok, godina mu pozna,
 I nije zlovoljan kô ovi moji,
 Jednom ga pogledah – iz prve poznah.
 O mužiku tom u detinjstvu sam čitala,
 A sad sam mu, eto, susedka postala.
 On, kô i svi, u jelenje je kože obučen,
 Al' krzno je na tom jelenu – vuče.
 On, kô svi, nosi čizme od jelenje kože,
 Al', podlac, noge kao vuk vuče!
 Pod kapcima oči kô nož u koricama krije,
 Povremeno blesnu, oprezan nije.
 Čudnovat mužik stoji kraj čuma,
 Nešto posebno traži po nebeskim visinama.
 Neobična i noćna mu duma.
 I luna nad njim čudna – kô bubanj šamana.

1951.

* * *

Kô prva stranica zime
 otvara se dan.
 Kô Bela stranica.
 Duboka sen kô vešplav u dečjim stopama nalazi stan,
 Plava ski-staza po snegu belom stremi.
 Ptice kod nas ne zimuju. Iza naselja tajga ćuti,
 Kô stadu jelenova k nebu joj rogovi podignuti.
 Dan bez događaja, bez pošte, uopšte ni briga da dopre.
 – Da bar krasnojarski avion doleti što pre!

1951.

PRAZNIK

Nad potleušom – dima stub,
A unutra – čađ obisla,
Razgovor za stolom – grub,
Bez ikakvog smisla.
U raspoloženju družu milom,
Sa sibirskom svojom silom,
Da potegnu slatku bragu¹
Sibirsku ne štede snagu.
Oktobar, maj, il' Božić bio,
U selu nam svak je čio –
Venčanja, il' sahrane zvuci –
neizostavno – čaša u ruci!
O dragi moj komšija,
Gucni još gutljajčić,
Ko pitu bolju, de, razvija –
Uzmi još zalogajčić!
Sama mesila – sama pekla,
Sve da se slisti, što sam isekla,
Sama bragu spravila, sama pila,
Ma i baba, vesela sam, čila.
Hoćeš me – prosi,
Hoćeš – ćapi, pa nosi,
Hoćeš – miluj po kosi!
Pijte, o vredni momci,
I lovci, i ribolovci,
I stolari, i tesari,
Prođe li dan – ne mari!
Pijte, susedi vrednice,
Bakice, dedice,
I ti derane,
Pij dok ne svane!
Bi sezona laka
Šta u ovom selu –
Od jutra do mraka
Neguj dušu veselu!
A gledneš li atar
Sit kad se napiješ.
Po nebu – Lopatar²
Sve papcima bije.

8. novembar 1952.

¹ Staro rusko piće, vrsta piva, sa niskim procentom alkohola. (*Prim. prev.*)

² Los. (*Prim. prev.*)

NOĆNA MOLITVA

Iz kuće izađeš – mrak po očima
 Kao nožem.
 Odmah oslepiš – čim iz kuće izađeš.

Iz kuće izađeš – sva tišina
 U uši tvoje –
 Odmah ogluviš, čim iz kuće izađeš.
 Nema te.

Ni tebe nema, ni ognja, ni zemlje, ni vode,
 Iz kuće li izađeš.
 Ni neba, ni zvuka, nit uzdah da grudi probode –
 Iz kuće li izađeš.

O, što pre se snađi u mraku,
 Gospode Bože!
 Opet, zasukav rukave, zemlju od svoda odreši,
 Gospode Bože –
 I iz kremena iskonskog svetlost prvu ukreši.

Glinu čvršće zamesi,
 Čvršće rebro opipaj,
 Gospode Bože!

U čelo glineno zlatne mi oči stavi,
 Osetljive uši od školjki mi rumenih napravi.
 Samo mi duša ne treba. Dušu moju uzmi sebi.
 Biće tvoja. Sam poživim s njom, pokušaj!

1951.

(Sa ruskog preveo Radojica Nešović)